

יצאות השבת פרק ראשון שבת

ק"א מ"י פ"י מכלות
א"כ כ"ט ס' ספואות
כלס כ' :

ק"א ב מ"י פ"ח ס' ס'
כלס כ' :

ק"ב ג מ"י פ"ז ס' ס'
כלס כ' :

ק"ג ד מ"י פ"ח ס' ס'
כלס כ' :

והיה ד"מ למיפק א"ר
קמ"י נ"י לישט ל"ח
לח"מ ל"ה שני ע"ש
ש"ש נחמ"ן [מ"י]
א"ל א"ל א"ל
א"ל א"ל א"ל

**
חיטט אחר שאר ל"ח
דבר משקיך בדיק טו'
באמצע העמוד בשאלות
ו"איד"ן המסומנות ב-

ג'ו"א/א"א

ק"ט י"ח -
ג'ו"א מ"י ס' ס'
ג'תלמ"ד ו"ל א"א
כ"תתקן ג'ו"א י"ח

ז"כ ת"א - ג'ו"א
ז"כ ת"ת"ן ק"א א"ר
ז"כ ת"ת"ן

היה לט"י דקדס גזרו
אלויה א"מ ס' ס' א"ט
יודש"ן מ"י ד"א על ו'
ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
אלויה א"מ ס' ס' ס' ס'
אלו דע"מ ס' ס' ס' ס'
א"ר [מספוח ישינ]

גליון השם
ג"מ ד"א ר"ב כ"ח ג"ג
מקומות נחלקו וכו' ע"י
מ"ה ד"ק מ"י ע"א ח"ס
ד"מ יו"ס ב"ן ז"מ : ש"ס
ג"מ יו"ס ד"מ וכו' ר"א
ש"ח ונ"מ : ר"ס
ד"מ וכו' וכו' וכו' וכו'
י"ח דברים נחלקו ונחלק
ש"ס וכו' וכו' וכו' וכו'
חולין ד"מ ס' ס' לא נחלק
לא ע"ד ר"מ נחמ"ן :

ביון דק גזר ברש"א הא טו למי לי . ואם האמר והא נפקא מינה
לנטע בספר מיד אחר נטילה ולא הכיח דעתו ואפילו הכי ידיו
קמ"ח משום דרבי פרק יש לומר דמשום הא לא היו גזרין דמילתא
דלא שכיחא היא שנגע בספר מיד אחר נטילה ומיהו השתא דגזר ידים
מחמת ספר ברש"א אפילו טגע סמוך
לנטילה גזרו עליה שלא חלקו :

סמי מכלן טבול יוס-לא מן המשנה
אלא דלא היא ממנין י"ח דבר :

משקין הבאים מחמת שרץ .
דאורייתא כינהו *לרבי

עקיבא פריך דלית ליה בפרק קמא
דפסחים (ד' י"ד) : משקין לטמא אחרים
דאורייתא : **דכתיב** וכל משקה
אשר ישתה- הוא קרא במשקין לבאין
מחמת כלי איירי ומשקין הבאין מחמת
שרץ אחיב בק"ו מינהוואם האמר ומאי
פריך דאורייתא כינהו נימא דיו לבא
מן הדיו להיות נכדון ולא ליהוי אלא שני
כמשקין הבאין מחמת כלי ואוכלין
הנגמין בהן לא פסלי תרומה וי"ל דאין
דבר הטגע בשרץ שלא יאכל ראשון
וכפ"ק דפסחים (ג"ז ס"ג) הארכתי יותר :

אלא במשקין הבאין מחמת ידים
וא"ת ומה הולרכו לגזרה זו

דכיון דגזרו ידדים פסולות את התרומה
איך משקין טגעו בהן היו חמלה דכל
הפסל את התרומה מטמא משקין
להיות חמלה וי"ל דהאכלים שנטמאו
במשקין הייט גזרה דכל הפסל את
התרומה ועד השתא לא גזרה והא
דקאמר במשקין הבאים מחמת ידים
ה"ה מחמת כל פסלי תרומה והא
דקמהדר ר' יהושע לרבי אליעזר
(חולין פ"ג דף ל"ד) : מניט שהשני עושה
שני ע"י משקין ואנ"ג דכתיב לא
גזרה מ"מ היה דעקן לגזור מיד :

אלא במשקין הבאים מחמת שרץ .
לומר ר"ה דה"ה דהוה מ"י

למנקט משקין הבאים מחמת ידים
שגם הם מטמאים כלי לפסול תרומה
כדאמר בדרכות בפרק אלו דברים
(דף נ"ג) : ב"ש אומרים טבולים לידים
ואחר כך מוגזים את הכוס שאם
מוגזים חמלה יטמאו משקין שאחורי

הכוס מחמת ידים ויחזרו ויטמאו את הכוס
מחמת שרץ לאשמינן דאפילו הכי לא היו אלא מדרכות :

שמאי והלל גזרו- לא בעי לשטיי דשמאי והלל גזרו בידיהם
מחמת ספר ולא בכהם ידים דגזרו טומאה על הידים

כחמא קמי דמשמע כל הכוס ידים : **ואי"ל** שמאי והלל לא נחלקו
אלא בג' דברים בלבד . ואם האמר לימא דבג' דברים נחלקו ועמדו
במחלוקתם ובשאר י"ח דברים נחלקו יולמחר השושו כדמשני לקמן כי
פריך והא איכא בולר גנת כו' הא שתיק ליה הלל לשמאי להכי לא מני
לה צדיה ג' דברים וי"ל דלא דמי להתם דבבבולר גנת שתיק ליה הלל
לשמאי והוה לו מיד באותו עממד להכי לא חשיב אכל הכא דכל היום
נחלקו ולא השושו עד למחר לא הוה ליה למימר לא נחלקו ואנ"ג דקלת
שמעט שהיו שמאי והלל עלמנן כיוס שגזרו י"ח דבר (דהא) כי היכי דקתני (דף
י"א) צדי בולר גנת אותו היום היה הלל כסוף וישב לפני שמאי כו' וה"א
קמי כחוספתא דשבת בגי' י"ח דברים מ"מ לריך לומר דשני מעשים הוו :

אלא

האשה שפלו (דף ע"ג) : וגזרו **טומאה על כלי מפתוח** . לקמן מפרש :

דבר ובי"ח דבר נחלקו . כלומר אותם י"ח שגזרו במחלוקת היו אלא שנמנו וגמלאו ב"ש רבים : **שלש מקומות** . לקמן מפרש : **לפנות** . תרומה
על גנעגל-לא אוכלין ולא שורפין : **לשריפ** . שהיו שורפין תרומה עליהם : **שלש גזר דכתיב** (קהלת יב) ואין חוקר שעשה אונים לתורה כלומר סיג
והכתיבה ככפיפה זו שטענן אותה באונס ואין גונעין בה : **בהידין** . אונס לאולא שבת שאסור להניח מרשותו לרשות תבירו ואנ"ג שנייה רה"י :

וכא ספספ וספר . ומקמי הכא לא ואוקמינן להאי קרא בתרומה
ביבמות כ"פ הערל (ד' ע"ד) : וא"ת לעיטה חשכתן קרא הכס *כל כלי
אשר ישנה מלאכה בהם, במ"ס (ה' ו"ג) והאי ל"עיה היא ובעינן הערב
שמש אלמא פסל בעיטה דאי לא פסיל למאי קרי ליה וס"ת השתא
מכלל דמטיקרא לא היו פסולת גמור
והאי כלי לא בר אכילה הוא ומיהו
קמ"י לא מטמינן דהא לא טמא
אי קרי : **ספי מכלן** . הכר מכלן :

תורה אור
כבר א"ו גזר לגזור על ידים הבאות מחמת שרץ
מ"מ י"ח

ביון דק גזר ברש"א הא טו למי לי . ואם האמר והא נפקא מינה
לנטע בספר מיד אחר נטילה ולא הכיח דעתו ואפילו הכי ידיו
קמ"ח משום דרבי פרק יש לומר דמשום הא לא היו גזרין דמילתא
דלא שכיחא היא שנגע בספר מיד אחר נטילה ומיהו השתא דגזר ידים
מחמת ספר ברש"א אפילו טגע סמוך
לנטילה גזרו עליה שלא חלקו :

סמי מכלן טבול יוס-לא מן המשנה
אלא דלא היא ממנין י"ח דבר :

משקין הבאים מחמת שרץ .
דאורייתא כינהו *לרבי

עקיבא פריך דלית ליה בפרק קמא
דפסחים (ד' י"ד) : משקין לטמא אחרים
דאורייתא : **דכתיב** וכל משקה
אשר ישתה- הוא קרא במשקין לבאין
מחמת כלי איירי ומשקין הבאין מחמת
שרץ אחיב בק"ו מינהוואם האמר ומאי
פריך דאורייתא כינהו נימא דיו לבא
מן הדיו להיות נכדון ולא ליהוי אלא שני
כמשקין הבאין מחמת כלי ואוכלין
הנגמין בהן לא פסלי תרומה וי"ל דאין
דבר הטגע בשרץ שלא יאכל ראשון
וכפ"ק דפסחים (ג"ז ס"ג) הארכתי יותר :

אלא במשקין הבאין מחמת ידים
וא"ת ומה הולרכו לגזרה זו

דכיון דגזרו ידדים פסולות את התרומה
איך משקין טגעו בהן היו חמלה דכל
הפסל את התרומה מטמא משקין
להיות חמלה וי"ל דהאכלים שנטמאו
במשקין הייט גזרה דכל הפסל את
התרומה ועד השתא לא גזרה והא
דקאמר במשקין הבאים מחמת ידים
ה"ה מחמת כל פסלי תרומה והא
דקמהדר ר' יהושע לרבי אליעזר
(חולין פ"ג דף ל"ד) : מניט שהשני עושה
שני ע"י משקין ואנ"ג דכתיב לא
גזרה מ"מ היה דעקן לגזור מיד :

אלא במשקין הבאים מחמת שרץ .
לומר ר"ה דה"ה דהוה מ"י

למנקט משקין הבאים מחמת ידים
שגם הם מטמאים כלי לפסול תרומה
כדאמר בדרכות בפרק אלו דברים
(דף נ"ג) : ב"ש אומרים טבולים לידים
ואחר כך מוגזים את הכוס שאם
מוגזים חמלה יטמאו משקין שאחורי

הכוס מחמת ידים ויחזרו ויטמאו את הכוס
מחמת שרץ לאשמינן דאפילו הכי לא היו אלא מדרכות :

שמאי והלל גזרו- לא בעי לשטיי דשמאי והלל גזרו בידיהם
מחמת ספר ולא בכהם ידים דגזרו טומאה על הידים

כחמא קמי דמשמע כל הכוס ידים : **ואי"ל** שמאי והלל לא נחלקו
אלא בג' דברים בלבד . ואם האמר לימא דבג' דברים נחלקו ועמדו
במחלוקתם ובשאר י"ח דברים נחלקו יולמחר השושו כדמשני לקמן כי
פריך והא איכא בולר גנת כו' הא שתיק ליה הלל לשמאי להכי לא מני
לה צדיה ג' דברים וי"ל דלא דמי להתם דבבבולר גנת שתיק ליה הלל
לשמאי והוה לו מיד באותו עממד להכי לא חשיב אכל הכא דכל היום
נחלקו ולא השושו עד למחר לא הוה ליה למימר לא נחלקו ואנ"ג דקלת
שמעט שהיו שמאי והלל עלמנן כיוס שגזרו י"ח דבר (דהא) כי היכי דקתני (דף
י"א) צדי בולר גנת אותו היום היה הלל כסוף וישב לפני שמאי כו' וה"א
קמי כחוספתא דשבת בגי' י"ח דברים מ"מ לריך לומר דשני מעשים הוו :

אלא

האשה שפלו (דף ע"ג) : וגזרו **טומאה על כלי מפתוח** . לקמן מפרש :

דבר ובי"ח דבר נחלקו . כלומר אותם י"ח שגזרו במחלוקת היו אלא שנמנו וגמלאו ב"ש רבים : **שלש מקומות** . לקמן מפרש : **לפנות** . תרומה
על גנעגל-לא אוכלין ולא שורפין : **לשריפ** . שהיו שורפין תרומה עליהם : **שלש גזר דכתיב** (קהלת יב) ואין חוקר שעשה אונים לתורה כלומר סיג
והכתיבה ככפיפה זו שטענן אותה באונס ואין גונעין בה : **בהידין** . אונס לאולא שבת שאסור להניח מרשותו לרשות תבירו ואנ"ג שנייה רה"י :

וכא ספספ וספר . ומקמי הכא לא ואוקמינן להאי קרא בתרומה
ביבמות כ"פ הערל (ד' ע"ד) : וא"ת לעיטה חשכתן קרא הכס *כל כלי
אשר ישנה מלאכה בהם, במ"ס (ה' ו"ג) והאי ל"עיה היא ובעינן הערב
שמש אלמא פסל בעיטה דאי לא פסיל למאי קרי ליה וס"ת השתא
מכלל דמטיקרא לא היו פסולת גמור
והאי כלי לא בר אכילה הוא ומיהו
קמ"י לא מטמינן דהא לא טמא
אי קרי : **ספי מכלן** . הכר מכלן :

תורה אור
כבר א"ו גזר לגזור על ידים הבאות מחמת שרץ
מ"מ י"ח

ביון דק גזר ברש"א הא טו למי לי . ואם האמר והא נפקא מינה
לנטע בספר מיד אחר נטילה ולא הכיח דעתו ואפילו הכי ידיו
קמ"ח משום דרבי פרק יש לומר דמשום הא לא היו גזרין דמילתא
דלא שכיחא היא שנגע בספר מיד אחר נטילה ומיהו השתא דגזר ידים
מחמת ספר ברש"א אפילו טגע סמוך
לנטילה גזרו עליה שלא חלקו :

סמי מכלן טבול יוס-לא מן המשנה
אלא דלא היא ממנין י"ח דבר :

משקין הבאים מחמת שרץ .
דאורייתא כינהו *לרבי

עקיבא פריך דלית ליה בפרק קמא
דפסחים (ד' י"ד) : משקין לטמא אחרים
דאורייתא : **דכתיב** וכל משקה
אשר ישתה- הוא קרא במשקין לבאין
מחמת כלי איירי ומשקין הבאין מחמת
שרץ אחיב בק"ו מינהוואם האמר ומאי
פריך דאורייתא כינהו נימא דיו לבא
מן הדיו להיות נכדון ולא ליהוי אלא שני
כמשקין הבאין מחמת כלי ואוכלין
הנגמין בהן לא פסלי תרומה וי"ל דאין
דבר הטגע בשרץ שלא יאכל ראשון
וכפ"ק דפסחים (ג"ז ס"ג) הארכתי יותר :

אלא במשקין הבאין מחמת ידים
וא"ת ומה הולרכו לגזרה זו

דכיון דגזרו ידדים פסולות את התרומה
איך משקין טגעו בהן היו חמלה דכל
הפסל את התרומה מטמא משקין
להיות חמלה וי"ל דהאכלים שנטמאו
במשקין הייט גזרה דכל הפסל את
התרומה ועד השתא לא גזרה והא
דקאמר במשקין הבאים מחמת ידים
ה"ה מחמת כל פסלי תרומה והא
דקמהדר ר' יהושע לרבי אליעזר
(חולין פ"ג דף ל"ד) : מניט שהשני עושה
שני ע"י משקין ואנ"ג דכתיב לא
גזרה מ"מ היה דעקן לגזור מיד :

אלא במשקין הבאים מחמת שרץ .
לומר ר"ה דה"ה דהוה מ"י

למנקט משקין הבאים מחמת ידים
שגם הם מטמאים כלי לפסול תרומה
כדאמר בדרכות בפרק אלו דברים
(דף נ"ג) : ב"ש אומרים טבולים לידים
ואחר כך מוגזים את הכוס שאם
מוגזים חמלה יטמאו משקין שאחורי

הכוס מחמת ידים ויחזרו ויטמאו את הכוס
מחמת שרץ לאשמינן דאפילו הכי לא היו אלא מדרכות :

שמאי והלל גזרו- לא בעי לשטיי דשמאי והלל גזרו בידיהם
מחמת ספר ולא בכהם ידים דגזרו טומאה על הידים

כחמא קמי דמשמע כל הכוס ידים : **ואי"ל** שמאי והלל לא נחלקו
אלא בג' דברים בלבד . ואם האמר לימא דבג' דברים נחלקו ועמדו
במחלוקתם ובשאר י"ח דברים נחלקו יולמחר השושו כדמשני לקמן כי
פריך והא איכא בולר גנת כו' הא שתיק ליה הלל לשמאי להכי לא מני
לה צדיה ג' דברים וי"ל דלא דמי להתם דבבבולר גנת שתיק ליה הלל
לשמאי והוה לו מיד באותו עממד להכי לא חשיב אכל הכא דכל היום
נחלקו ולא השושו עד למחר לא הוה ליה למימר לא נחלקו ואנ"ג דקלת
שמעט שהיו שמאי והלל עלמנן כיוס שגזרו י"ח דבר (דהא) כי היכי דקתני (דף
י"א) צדי בולר גנת אותו היום היה הלל כסוף וישב לפני שמאי כו' וה"א
קמי כחוספתא דשבת בגי' י"ח דברים מ"מ לריך לומר דשני מעשים הוו :

אלא

האשה שפלו (דף ע"ג) : וגזרו **טומאה על כלי מפתוח** . לקמן מפרש :

דבר ובי"ח דבר נחלקו . כלומר אותם י"ח שגזרו במחלוקת היו אלא שנמנו וגמלאו ב"ש רבים : **שלש מקומות** . לקמן מפרש : **לפנות** . תרומה
על גנעגל-לא אוכלין ולא שורפין : **לשריפ** . שהיו שורפין תרומה עליהם : **שלש גזר דכתיב** (קהלת יב) ואין חוקר שעשה אונים לתורה כלומר סיג
והכתיבה ככפיפה זו שטענן אותה באונס ואין גונעין בה : **בהידין** . אונס לאולא שבת שאסור להניח מרשותו לרשות תבירו ואנ"ג שנייה רה"י :

[ס' ע"א]

[ד"ס ע"א]

[ק"מ ע"א]

[ק"מ ע"א]

[ק"מ ע"א]

[ק"מ ע"א]

[ק"מ ע"א]

[ק"מ ע"א]

א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

[ק"מ ע"א]

[ק"מ ע"א]

[ק"מ ע"א]

[ק"מ ע"א]

[ק"מ ע"א]

[ק"מ ע"א]

[ק"מ ע"א]